

CESTA SVETLA RODÍN

Úvod

Dnešný svet sa ocitol v neľahkom období, ktoré je poznačené rôznymi krízami – pandemickou, mierovou, ekologickou, finančnou... Často počúvame o kríze rodiny i rodinných krízach. Sv. Jána Pavla II. nazývali aj pápežom rodiny. Už vo vlastnej rodine sa stretol s mnohými ťažkosťami, čo neskôr ovplyvnilo jeho mimoriadnu citlivosť pre rodinu i v jeho kňazskej službe. 5. januára 1994 na audiencii v rámci Roku rodiny v Aule Pavla VI. povedal: „Rodina, „domáca cirkev“, je povolaná vyžarovať lúč Božej slávy na Cirkev.“ Vykročme na túto Cestu svetla rodín spolu s naším slovanským pápežom sv. Jánom Pavlom II.

1. Pán Ježiš vstal z mŕtvych (Mt 28,1-7)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Keď prišli dve Márie pozrieť Ježišov hrob, nastalo veľké zemetrasenie. Vojaci sa tak naľakali, že stáli ako mŕtvi. „Anjel sa prihovril ženám: Vy sa nebojte!“ (Mt 28,5) Počas dvadsaťsedem ročného pontifikátu sv. Jána Pavla II. boli azda jeho najpoužívanjšie slová: „Nebojte sa!“ On, ktorý zobral na svoje plecia ťarchu zodpovednosti za celú Cirkev, mohol mať obavy a strach, ale dôveroval Bohu a Panne Márii, preto neraz povzbudzoval aj nás, aby sme im dôverovali a aby sme sa nebáli. Žijeme v časoch, keď mnohí pociťujú strach. Otcovia, ako živitelia rodín sa obávajú o zamestnanie, matky sa boja o zdravie svojich detí, u mladých stúpajú počty úzkostných stavov a depresí. Sme ustráchaní tlakom čias a rozbitím falošných istôt. Odovzdajme dnes Ježišovi každý náš strach. Obnovme sa v láske a dôvere k nemu. Povedzme mu, že mu veríme a že ho milujeme. Povzbudme sa slovami Kristovho svedka našich čias, sv. Jána Pavla II., ktorý povedal: „Na sklonku druhého tisícročia potrebujeme azda väčšmi ako kedykoľvek predtým počuť slová vzkrieseného Krista: „Nebojte sa!“. Potrebujú ich národy celého sveta. Treba, aby sa v ich vedomí obnovila istota, že jestvuje ktosi, kto drží v rukách osudy tohto pomínelného sveta.“

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

2. Peter a Ján pri prázdnom hrobe (Jn 20,1-10)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Keď Mária Magdaléna našla prázdny hrob, bežala k Šimonovi Petrovi a Jánovi. A potom aj oni „bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý“. (Jn 20,4) V dnešnej Bazilike Božieho hrobu sa nachádza prázdny hrob, kde prichádzajú milióny pútnikov z celého sveta. Sú ochotní prejsť tisíce kilometrov, čakať hodiny len preto, aby nazreli do tmavej komory, v ktorej nik a nič nie je. V jubilejnom roku 2000 tam vstúpil aj sv. Ján Pavol II. a adresoval výzvu všetkým ľuďom: „Z tohto miesta, kde sa ženy a apoštoli prví dozvedeli o zmŕtvychvstaní, povzbudzujem všetkých členov Cirkvi: obnovte svoju poslušnosť Pánovmu

príkazu zaniest' evanjelium až na kraj sveta!“ A potom pokračoval radikálnou výzvou: „Prekonajme škandalózný dojem, ktorý vyvolávajú naše nezhody a spory!“ Aká vzdialená sa nám javí výzva „zaniest' Evanjelium až na kraj sveta“, keď nedokážeme urovnať nezhody a spory medzi nami, či v našom okolí! Buďme tými, ktorí nosia evanjelium vo svojom srdci a prinášajú ho všade, nie ústami, ale príkladom svojho života. Ponáhľajme sa, bežme s radostnou zvesťou o spáse ku každému srdcu.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

3. Ježiš sa zjavuje Márii Magdaléne (Jn 20,16-18)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Mária Magdaléna sa prvá stretla so zmŕtvychvstalým Ježišom. Preto ju zvykneme nazývať „apostolkou apoštolov“. Mária Magdaléna, ešte skôr ako apoštolí, bola očitým svedkom zmŕtvychvstalého Krista, a preto aj prvá vydala svedectvo pred nimi. Všetky ženy, manželky a matky, sa neraz ocitajú v náročných situáciách, do ktorých je potrebné vnášať lásku, či už v rodine, na pracovisku, v spoločnosti... Buďme vďační za dar „ženského génia“ a za všetky charizmy, ktoré Duch Svätý udeľuje práve ženám. Nech prinášajú evanjelium všade tam, kde vládnu krízy a nepokoje, nech napomáhajú pri budovaní „civilizácie lásky“. Povzbuďme sa i slovami svätého pápeža, ktorý venoval veľkú pozornosť dôležitosti žien v poslaní Cirkvi: „V tejto dobe, keď ľudstvo prechádza prudkými zmenami, duchom evanjelia preniknuté ženy môžu veľmi pomôcť ľuďom, aby neochabovali... Cirkev ďakuje za všetky ženy a za každú osobitne: za matky, sestry, manželky... za ženy, ktoré bedlia nad človekom v rodine, ktorá je základným znakom ľudského spoločenstva.“ (*Mulieris Dignitatem*, čl. 1; 31)

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

4. Ježiš sa zjavuje emauzským učeníkom (Lk 24,13-19)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Emauzskí učeníci sa po ceste rozprávali o všetkom, čo sa prihodilo. Ježiš kráčať s nimi a počúval ich. Aj v našich rodinách sa rozprávame o všeličom. O zamestnaní, školských povinnostiach, finančných problémoch, plánoch na prázdniny, o radoostiach i starostiach rodinného života. Ježiš je s nami v našich rozhovoroch, aj keď ho občas nespoznávame, lebo máme zastreté oči a sme zronení ako učeníci na ceste do Emauz. Naše nechápavé a ťarbavé srdcia sa nedokážu otvoriť pre vtelené Slovo.

Aký je náš vzťah k Božiemu slovu? Ako často berieme do rúk Sväté písmo a snažíme sa čítať a počúvať, ako nám Boh prehovára do našich konkrétnych rodinných situácií? Sme pre svoje deti svedectvom lásky k Božiemu slovu? Hľadajme pomoc v tejto „knihe kníh“, ktorá by mala mať svoje miesto v každej rodine. Nájdeme v nej návod na všetko, pretože keď sme zakotvení

v Písme, otvárame sa pôsobeniu Ducha Svätého, ktorý nás vedie bezpečnou cestou do cieľa našej cesty, ktorou je nebo. Ako hovorí náš „pápež rodiny“: „Na cestách našich problémov a našich nepokojov, niekedy i našich hlbokých sklamaní, chce nám byť božský počestný nad'alej sprievodcom, aby nás vysvetľovaním Svätého písma uvádzal do chápania Božích tajomstiev.“

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

5. Ježiš sa dáva spoznať pri lámaní chleba (Lk 24,28-35)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Zo „smútku do radosti“ by sme mohli nazvať cestu dvoch učeníkov do Emauz. Možno až niekoľko hodín kráčali spolu s Ježišom a nedokázali odhaliť jeho totožnosť. Napriek tomu, že im horeli srdcia, keď sa s nimi rozprával. Spoznali ho až pri lámaní chleba.

Sv. Ján Pavol II. vo svojej encyklike o Eucharistii pripomína, že celá Cirkev a každý veriaci žije z Eucharistie. Ona je „poklad Cirkvi, srdce sveta, závdavok cieľa, po ktorom túži každý človek, aj keď nevedome.“ (*Ecclesia de Eucharistia*, čl. 59)

V našich rodinách dbáme na pestrú stravu, plnú vitamínov. A je to správne, máme sa starať o telo – chrám Ducha Svätého. Ale nesmieme pritom zabúdať na potravu pre dušu. Na svete nenájdeme kvalitnejšiu „vitamínovú bombu“ ako je Eucharistia. Ona zjednocuje členov rodiny s Kristom, ale aj navzájom medzi sebou.

Sýtme sa Eucharistiou v našich rodinách. V nedele a sviatky chodievajme spoločne ako rodina na slávenie svätej omše. A nech každý deň aspoň jeden člen rodiny prinesie domov vo svojom srdci túto podstatnú výživu našej domácej cirkvi, ktorá premieňa všetky smútky na radosť.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

6. Ježiš sa zjavuje učeníkom (Lk 24,36-49)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Apoštoli v Jeruzaleme určite so záujmom počúvali učeníkov, ktorí sa vrátili z Emauz a tvrdili, že po ceste s nimi kráčal Ježiš, a že ho spoznali pri lámaní chleba. „Kým o tom hovorili, on sám zastal uprostred nich a povedal im: Pokoj vám.“ (Lk 24,36) Kto by sa nezľakol, keď zbadá toho, o kom vie, že zomrel? Ježiš videl hrôzu v ich očiach i myšlienky v ich hlavách. A preto im povedal: „Pokoj vám!“ Boli to jeho prvé slová po zmŕtvychvstaní. Sv. Jána Pavla II. nazývali aj poslom lásky a pokoja. V jubilejnom roku 2000 napísal v *Posolstve k svetovému dňu pokoja* nasledujúce slová: „Boh miluje všetkých mužov a ženy na zemi a darúva im nádej na novú éru, na éru pokoja. Jeho láska v plnosti zjavená vo vtelenom Synovi je základom univerzálneho pokoja. Všetkým hovorím, že pokoj je množný. Treba ho vyprosovať ako Boží dar, ale ho aj s Božou pomocou deň za dňom budovať skutkami spravodlivosti a lásky.“ Budme nositeľmi

pokoja v našich rodinách, staňme sa ľuďmi dobrej vôle, ktorí sú poslami pokoja a prosme Ježišovu Matku, Kráľovnú pokoja, aby „pomáhala ľudstvu stať sa jednou rodinou, v solidarite a pokoji“.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

7. Ježiš dáva učeníkom moc odpúšťať hriechy (Jn 20,19-23)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

V dnešnej dobe sa stalo akousi módou absolvovať rôzne kurzy. Väčšina z nás ich absolvovala niekoľko: vodičský kurz, rekvalifikačný kurz, kurz prípravy na vysokú školu alebo kurz na zvládanie stresu... Mnohí dnes majú svojich finančných poradcov, osobných konzultantov, každý má svojho lekára, zubára... Všetko sú to potrebné záležitosti, ktoré sledujú určitý cieľ. Ježiš k nám však posielal svojich učeníkov, aby nám prinášali odpustenie a pokoj, predovšetkým vo sviatosti zmierenia. Tri roky pred svojou smrťou, adresoval sv. Ján Pavol II. zelenoštvrtkové posolstvo, v ktorom napísal: „Pocitujem túžbu vrúcne vás vyzvať, aby ste znovu osobne objavili krásu sviatosti zmierenia, ktorá trpí už niekoľko desaťročí krízou.“ Krása sviatosti zmierenia spočíva v tom, že sme v nej pozvaní, aby sme sa stretli s milosrdným Otcem, ktorý nám odpúšťa hriechy, uzdravuje slabosti a zranenia, ale tiež vychováva a vedie našu dušu na ceste k svätosti. Aj sv. Ján Pavol II. hovorí o svätej spovedi ako o „sviatosti osvietenia... o sviatosti, ktorá dáva to vzácne svetlo na ceste k dokonalosti.“ Nech všetci členovia rodiny využívajú toto svetlo a prístupujú často a pravidelne k prameňu milosrdenstva s túžbou stretnúť sa s Kristom, prijať jeho uzdravujúci dotyk a nechať sa viesť na ceste obrátenia a posväcovania. Modlime sa za dar dobrého spovedníka a duchovného sprievodcu.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

8. Ježiš posilňuje Tomášovu vieru (Jn 20, 24-29)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Tomáš nebol s ostatnými učeníkmi, keď sa stretli so zmŕtvychvstalým Kristom. Referovali mu to, čo videli, no on im neuveril. Ktosi spomínal, že za vetou: „Videli sme Pána“, nemôže byť nikdy bodka. Tá veta musí mať svoje pokračovanie: „Videli sme Pána a to nás zmenilo; ...sme plní radosti; ...prestali sme sa báť.“ Keď chceme, aby naše deti zdieľali hodnoty viery, lásky, zmierenia, nádeje a radosti zo života s Kristom, musí ich presvedčiť náš život. Musia sa presvedčiť a ochutnať, aký dobrý je Pán (Ž 34, 9). Musia vidieť, že sme šťastní, keď utekáme k nemu a túžime žiť v jeho blízkosti, že naša tvár žiari, keď hľadáme na neho (Ž 34, 6). Ako povedal sv. Ján Pavol II.: „Rodina, veľké laboratórium lásky, je prvou školou, ba viac, stálou školou, v ktorej učenie sa láske prebieha nie suchopárnymi poučkami, ale presvedčivou silou vlastnej skúsenosti.“ (*modlitba Anjel Pána, 13. februára 1994*) Posilňujme aj my vieru v našej

rodine osobným príkladom, aby všetci videli, že život s Kristom nás premieňa, že prijat' Krista v Eucharistii je vrcholom každého dňa, že rozjímanie nad Božím slovom mení naše postoje, že sa zo svätej spovede vraciame zmenení, a že modlitba prináša pokoj do našich rodín i do všetkých vzťahov v spoločnosti.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

9. Ježiš sa zjavuje učeníkom pri Tiberiadskom mori (Jn 21,1-14)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Ježiš sa pri Tiberiadskom mori od svojho zmŕtvychvstania zjavil už tretí raz. A opäť ho nespoznali. Vstúpil do ich každodenného života rybárov, keď Peter a jeho spoločníci sa opäť vrátili k loveniu rýb. Hoci Pán im už dal nové poslanie – loviť ľudí. Aké dôležité je správne pochopiť službu, misiu, ktorú mi Pán v mojom živote zveruje.

Sv. Ján Pavol II. píše: „V pláne Boha Stvoriteľa a Vykupiteľa rodina spoznáva nielen svoju „totožnosť“, čiže to, čím sama „je“, ale i svoje „povolanie“, čiže to, čo môže a má „robiť“. (*Familiaris consortio*, čl. 17) Biskupská synoda, ktorá sa konala v Ríme r. 1992 vyzdvihla štyri hlavné úlohy rodiny: 1. Vytváranie osobného spoločenstva; 2. Služba životu; 3. Účasť na rozvoji spoločnosti; 4. Účasť na živote a poslaní Cirkvi.

Z týchto úloh pre nás vyplývajú otázky na spytovanie svedomia – ako si ich plníme. Ako budujeme svoju rodinu? Na akom základe je postavená? Aké vzťahy vládnu v našej rodine? Sme otvorení životu? Dodržiavame mravné normy? Ako vychovávame svoje deti? Sme zodpovední v spoločenských a politických otázkach? Ako sa správame ku chorým, chudobným, k utečencom? Ako sa naša rodina zúčastňuje na živote a poslaní Cirkvi?

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

10. Ježiš udeľuje Petrovi primát v Cirkvi (Jn 21,15-19)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Prv, ako Ježiš poveril Petra pastierskym úradom, položil mu trikrát otázku: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“ Keď sa ho Ježiš opýtal tretíkrát, Petra to zarmútilo a možno si pomyslel: „azda pochybuje Ježiš o mojej láske k nemu?“ A prečo chce počuť moju odpoveď, keď on sám vie lepšie ako ja posúdiť kvalitu a intenzitu mojej lásky? Ježiš dobre vedel, prečo Petrovi kladie opakovane tú istú otázku. Chcel, aby Petrovo vyznanie lásky preniklo hlboko do jeho srdca. Vyznanie nie je potrebné len pre toho, komu ho adresujeme, vyznanie obohacuje aj nás samých, tak ako sa to spomína aj v štvrtej spoločnej prefácii: „Naše chvály nepridávajú nič k tvojej veľkosti, ale nám prispievajú k spáse.“

Učme sa v rodinách vyznávať lásku. Hovorme Bohu, ako veľmi ho milujeme. Hľadajme, kde má naša láska trhliny a prosme Boha, aby doplnil to, čo chýba našej láske. Nech je v našich

rodinách často počuť i vzájomné vyznanie lásky – medzi manželmi navzájom, medzi rodičmi a deťmi, medzi súrodencami. Sv. Ján Pavol II. hovorí: „Rodina dostáva poslanie strážiť, prejavovať a sprostredkovať lásku ako živú ozvenu a skutočnú účasť na Božej láske k ľudskému pokoleniu a na láske Krista Pána k Cirkvi, jeho neveste.“ (*Familiaris consortio*, čl. 17)

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

11. Ježiš posielal učeníkov do celého sveta (Mt 28,16-20)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Medzi učeníkmi, ktorí odišli na Ježišov príkaz do Galilei, boli takí, ktorí sa mu klaňali, ale aj takí, ktorí pochybovali. A Ježiš ich všetkých posielal ohlasovať evanjelium všetkým národom. Priestorom evanjelizácie je celý svet, počnúc vlastnou rodinou, cez farnosť, našu krajinu až za oceán. „Určitá forma misionárskej činnosti sa môže rozvíjať už vnútri samej rodiny.“ (*Familiaris consortio*, čl. 63) Zvlášť vo výchove našich detí sme my, kresťanskí rodičia, povolaní rozvíjať „misionársky impulz“ a odovzdávať deťom vieru, ktorú ony samy potom túžia dávať ďalej. Lebo keď deti vidia svojich rodičov ako im záleží na duchovnom živote, ale aj aktívnom živote v Cirkvi, potom aj oni ochutnávajú tú krásu dávania sa do služby Božiemu kráľovstvu a pestovaniu „sentire cum Ecclesia“ – cítenie s Cirkvou. Ako píše sv. Ján Pavol II.: „Pre evanjelizovanie sveta potrebujeme predovšetkým evanjelizátorov. Preto sa musíme všetci cítiť zodpovední, zvlášť kresťanské rodiny, za vzbudenie a vyzrievanie vyslovene misionárskych povolaní – ako kňazov, rehoľníkov, ale i laikov.“ (*Christifideles laici*, čl. 46) Modlime sa za to, aby naše rodiny – domáce cirkvi – boli otvorené misijnému poslaniu. Pokúsme sa aj my opustiť pohodlie svojich domovov a vydať sa na cestu ohlasovania radostnej zvesti.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

12. Ježiš vystupuje do neba (Sk 1,3-11)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Skutky apoštolov hovoria o tom, že tí, čo boli prítomní pri Nanebovstúpení, uprene hľadeli do neba. Túžili vidieť Ježiša, ale on im zmizol z očí. Mohlo by sa nám to javiť ako rozlúčka s Ježišom, ale on predsa neodišiel, iba sa vzniesol a „oblak im ho vzal pred oči“. Zaujímavé sú slová, ktoré Ježiš povedal ako posledné pred Nanebovstúpením: „...dostanete silu a budete mi svedkami...“ (Sk 1, 8). Aj dnešní ľudia chcú vidieť Ježiša. A môžu ho zazrieť v kresťanských rodinách. To, čo zviditeľňuje Krista v dnešnom svete, sú tí, ktorí sa stávajú svedkami jeho prítomnosti cez vieru, nádej a lásku. Dostali sme silu na to, aby sme zviditeľňovali Ježiša. Sv. Ján Pavol II. napísal: „Ako pútnici spred dvetisíc rokov, aj ľudia našich čias, možno nie vždy vedome, prosia dnešných veriacich, aby im nielen „rozprávali“ o Kristovi, ale aby im ho v

určítom zmysle slova umožnili *vidieť**. (*Novo millennio ineunte*, čl. 16) Napriek krízam, ktorým musí čeliť dnešná rodina, buďme si vedomí jeho sily, ktorú nám daroval Ježiš a staňme sa svedkami jeho prítomnosti v dnešnom svete.

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

13. S Máriou v očakávaní Ducha Svätého (Sk 1,12-14)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

Po Ježišovom nanebovstúpení sa apoštoli vrátili do Jeruzalema a jednomyselne zotrvali v modlitbe s Máriou, Ježišovou matkou. Modlitba a Mária, dve neodmysliteľné skutočnosti, bez ktorých nemôže fungovať žiadna kresťanská rodina. Sv. Ján Pavol II. v liste rodinám vyzýva, aby sa modlitba stala zakorenenejším zvykom v každodennom živote rodiny. „Modlitba posilňuje pevnosť a duchovnú celistvosť rodiny a privádza ju k tomu, že má účasť na Božej pevnosti.“ (*Gratissimam sane*, čl. 4) Boh požehnáva rodiny, ktoré sa spolu modlia, svojim pokojom, láskou a harmóniou v domácnosti. Je potrebné nájsť si pravidelný spoločný čas, kedy sa rodina stretáva pri modlitbe. Obzvlášť účinnou modlitbou je posvätný ruženec. Sv. Ján Pavol II. vyzýva na oživenie tejto modlitby a považuje ju za účinnú pomoc v riešení krízy rodiny. „Rodina, ktorá sa spolu modlí, ostáva jednotná... Mnohé problémy dnešných rodín pramenia z rastúcej neschopnosti ich členov komunikovať. Nedokážu sa spolu zísť a v zriedkavých prípadoch, keď tak urobia, sú plne zaujatí sledovaním televízie. Vrátiť sa k modlitbe ruženca v rodine znamená naplniť každodenný život úplne inými obrazmi, obrazmi tajomstiev spásy. Rodina, ktorá sa spolu modlí ruženec, napodobňuje ovzdušie nazaretskej domácnosti, ktorej stredobodom je Ježiš.“ (*Rosarium virginis Mariae*, čl. 41) Staňme sa usilovnými podporovateľmi tejto modlitby, pápež rodín nás prosí: „s dôverou znovu vezmite do rúk ruženec.“

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

14. Ježiš zosiela učeníkom Ducha Svätého (Sk 2,1-6)

K: Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojim zmŕtvychvstaním prežiaril vykúpený svet.

„Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.“ (Sk 2,4). Láske sa učíme v rodine. Od detstva sú v našich životoch prítomní ľudia z našej rodiny – rodičia, starí rodičia, súrodenci. Udržať lásku v rodine je namáhavá vec a vyžaduje si veľa úsilia od každého člena rodiny. Každý človek je iný, je jedinečný, a preto má aj svoje vlastné vyjadrenie lásky. Niektorí túžia po pozornosti, iní po pochvale; pre niekoho sú veľmi dôležité darčeky, pre ďalšieho vymenená žiarovka či ožehnená košeľa a zas iní potrebujú fyzický dotyk či objatie. Je potrebné odhaliť jazyk lásky toho druhého a naučiť sa svoju lásku vyjadrovať jeho spôsobom. Ak ja rozprávam slovensky a môj manžel anglicky, nerozumieme si navzájom. Aby som mu porozumela, naučím sa anglicky. No apoštol Pavol nám v Hymne na lásku hovorí:

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal.“ (1 Kor 13,1) Otvorme svoje srdcia Duchu Svätému, ktorý je duchom pravdy a lásky. On nás učí milovať opravdivým a účinným spôsobom, aby sme dosiahli v našich rodinách radosť, dobrotu, vernosť, pokoj... Otvorme svoje srdcia Duchu Svätému, „ktorý je Láskou Otca a Syna, a napriek vzrastajúcim hrozbám neprestáva byť prítomný v našom ľudskom svete, aby naplnil celý svet láskou a pokojom.“ (*Dominum et Vivificantem*, čl. 67)

K: Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

L: Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

Záver

Pane, ty si Otcom každej rodiny na Zemi, ty si Otcom všetkých ľudí.

Daj, skrze tvojho Syna, Ježiša Krista, ktorý sa pre nás stal človekom a skrze Ducha Svätého, ktorý je poslom tvojej lásky k nám, aby sa každá rodina na Zemi stala pre každú ďalšiu generáciu svätynou lásky a života, lebo len ty si opravdivá Láska a Život.

Daj, aby tvoja milosť sprevádzala myšlienky, slová a skutky každého manžela a manželky pre dobro ich rodiny a rodín na celom svete. Daj, aby mladí ľudia našli v rodine pevnú oporu pre svoju ľudskú dôstojnosť a pre rast v pravde a láske.

Daj, aby sa láska, posilnená milosťou sviatosti manželstva, ukázala silnejšou než všetky slabosti a skúšky, ktorými rodiny niekedy musia prejsť. Na príhovor Svätej rodiny daj, aby svetová misia našej matky Cirkvi v rodine a prostredníctvom rodiny priniesla svoje ovocie. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, ktorý je Cesta, Pravda a Život, po všetky veky vekov. Amen.

(modlitba za rodiny sv. Jána Pavla II.)